

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 4.8.2022 – GE v. British Airways plc

(Asia C-522/22)

(2022/C 389/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Kantaja: GE

Vastaaja: British Airways plc

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä sen 7 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että matkustaja, joka on maksanut lennon osittain lentopisteillä, voi vaatia lennosta vastaavaa lentoliikenteen harjoittajaa, jonka kanssa hän ei ole tehnyt sopimusta, palauttamaan hinnan tältä osin (ainoastaan) lentopisteinä?

2) Jos unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen myöntävästi,

onko asetus N:o 261/2004 esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan silloin, kun hintaa ei palauteta lentopisteinä lentomatrustajien oikeuksista annetun asetuksen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn velvollisuuden vastaisesti, lennosta vastaavalta lentoliikenteen harjoittajalta voidaan vaatia palautuksen sijasta vahingonkorvausta vai onko matkustaja sidottu alkuperäiseen vaatimukseensa saada palautus lentopisteinä?

3) Jos unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen kieltävästi,

siinä tapauksessa, että matkustaja voi vaatia tai saada palautuksen myös rahana, onko asetuksen N:o 261/2004 8 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä sen 7 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on palautettava matkustajalle lipusta maksetusta hinnasta – rahamäärä, joka mahdollistaisi tai olisi mahdollistanut sen, että matka uudelleenreititetään lentopisteitä käyttämättä siten, matkustaja pääsee vastaavilla kuljetusehdoilla lopulliseen määräpaikkaansa mahdollisimman pian tai hänelle sopivana myöhempänä ajankohtana edellyttäen, että paikkoja on saatavilla?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 17.8.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL v. SRB, 1.6.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-551/22 P)

(2022/C 389/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, P. Němečková ja A. Steiblyté)

Muut osapuolet: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), yhteinen kriisintarkaisuneuvosto (SRB), Espanjan kuningaskunta, Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto ja Banco Santander, SA.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- 1) kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL – Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) v. yhteinen kriisintarkaisuneuvosto, 1.6.2022 antaman tuomion (T-481/17, EU: T:2022:311) siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi siinä, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kumoamiskanne voitiin tutkia
- 2) toteaa, että asiassa T-481/17 ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kumoamiskanne on jätettävä tutkimatta ja tämän seurauksena hylkää kanteen kokonaisuudessaan; ja
- 3) velvoittaa Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Buenon ja Stiftung für Forschung und Lehren (SFL) (kantajat ensimmäisessä oikeusasteessa) korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa että tässä oikeudenkäynnissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää kolme valitusperustetta ja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt seuraavat oikeudelliset virheet:

- SEUT 263 artiklan 4 kohdan ja kriisintarkaisumekanismia koskevan asetuksen⁽¹⁾ 18 artiklan 7 kohdan tulkintaa koskevat virheet siltä osin kuin kriisintarkaisumääräyksen katsottiin olevan kannekelpoinen toimi (ensimmäinen valitusperuste),
- SEUT 263 artiklan 4 kohdan tulkintaa koskeva virhe ja komission puolustautumisoikeuksien loukkaaminen siltä osin kuin kumoamiskannetta ei ole kohdistettu oikeudellisesti sitovan toimen antajaan (toinen valitusperuste), ja
- valituksenalaisen tuomion perustelujen ristiriitaisuus, mikä johtuu siitä, että unionin yleinen tuomioistuin päätti, että kriisintarkaisumekanismia koskeva kumoamiskanne voitiin ottaa tutkittavaksi, vaikka se totesi, että mainittu kriisintarkaisumekanismi tuli voimaan ja sillä oli sitovia oikeusvaikutuksia vasta komission päätöksen antamisesta lukien (kolmas valitusperuste).

⁽¹⁾ Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkaisua varten yhteisen kriisintarkaisumekanismiin ja yhteisen kriisintarkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).